

השואל

פרק שמיני

בבא מציעא

קג

עין משפט
נר מצוה

שכיר בומנו נשבע ונוטל - אם ביום שי"א ממלאכתו חבשו נשבע שלא קיבל, ונוטל, שזה אחד מן הכשבים וטולין האמורים במסכה שבועות (דף מ"ד) שחקנו לו חכמים דסקלוה לשבועה מצעור הבית ושדיוהו אשכיר משום דבעל הבית תרוד בפועלו וכסבור שנתן לזה כשנתן לחבירו: (ג) **חבל** - בעלמא

[לקמן ח"א]
שמועות מה:

חפ"י ביום זמנו נאמן לומר פרעתיך כבר בשבועה היסת שהטילו חכמים על מי שאינו מודה במקלח: **ובפס** ל"ג משכיר לשוכר שטרם שהשכירה לו לעשר שנים ולא נכתב בשטר זמן ולאחר זמן בא לפני ב"ד ואמר בכב דתת זה חמש שנים וזה אמר לא דתת חלף שלש: **מסימו** - בעל הבית דקרקע בחוקה בעליה עומדת על כל דבר ספק הבה לפניו: **הכרח** - שוכר: **דלא חסוק בה** - דלא תימא לקוחה היא בדי ולא שכולל לחבשו עשר שנים לעולם: **שואל אדם בטובו** לעולם - אם ראה אדם כלי לחבירו וזמנו השאלני בטובו ו"ל ה"ן שאלו לו לעולם כל זמן שהוא ראוי למלאכה דהאין "בטובו" משמע לן כל זמן שהוא [טובו] אפילו מחזירו, חוזר וטוטל כשילטקד: **והוא דקני מיניה** - דבעלים חבל לא קני, [ג] ממי אהרתי כלהו קנייה ומשימה ראשונה: **ומהדר ליה** קפיה - וכשיפחות שלא יהא ראוי לחזור לו שבריו דהא לאו במתנה יהיביה אלא שאלה הוא [ג] ובטובו (ג) הוא והאי לאו טוב הוא: **פרדיסא** - סתמא:

כ"ל טוב
אפילו יענין
ועי' רש"ש

רפיק ביה - חד פרדיסא: **כל דבעי** - אפילו [ג] גדול כאלטוביא: **ואי א"ל פרדיסי** - רפיק ביה כל פרדיסי דלית ליה ולא אמרינן תרי פרדיסי הוא דקאמר ליה דלפי' טובא נמי משמע: **אושן** - השאלני: **גרנותא** - צר מים חיים להשקות שדות: **לא בני לפ** - אם בא לבטחו ולומר עוד שאלו לי לעולם זה, מנעב עליו ואומר לא השאלתיך אלא אותו ולא כשנעשה אחר: **בני לפ** - והרי היא שאלה לו עד ששקפה כל שנתו: **כי גרנותא** - אמר לו בלשון הזה השאלני כי גרנותא השאלני מקום לחפור בו בחד קאמר ליה: **הוכרי ואולן כמה גרנותי** - צרעיה - אם לא כאן יחפור במקום אחר עד למתחיל מנייה: **משיקרא**, ואי לא קרפ מיניה דיבורא בעלמא ח"ל ומי למחבר צ"ב: **מתני'** חייב להעמיד לו בית - ביתו שכירו: **לא יעשנו קטן** - השוכר מעכב עליו אי אפשי בבית גדול ואי אפשי בבית קטן: **גמ'** ואי דאמר ליה "בית זה" אשכיר לך: **אזדא ליה** - הלך לו, ומלו גרס, והאמי חייב להעמיד לו בית: **וליעטמך ל"ג** - מסוה דהיא מאי "כוס" דקאי אגודא דנהרא - שהיא חשבו והגדלה דנהרא הוא דמחני שכרה שדך בני אדם מקפדין בך, אבל ארכו ורחבו לא אחני בהדיה: **קמ"ל** - דאכולה מילתא אחני:

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

* והנהגה
זמנו כן
בטובו
אפילו יענין
ועי' רש"ש

* [א] חייב רפיק
כ"ל טוב
אפילו יענין
ועי' רש"ש

נמי בעינא חיבנא התם לפי שטוקר
הכל דוק את הכל במורגים
בזמורות

נקיטת חמש שנים - פר"ח לשון אחד וכן בקונטרס שאין כתוב בשטר לא תחילת השנים ולא סופן והשטר ביד השוכר ואומר משכיר לשוכר כבר דרת ה' שנים ופרדך בשטר מלוה מי נאמן לומר פרעתי פלגא ומשני הבה ח"ל דתתני לך שטרך כי היכי דלא תחזיק פירושו עיקר השטר נכתב בשבילי שלא תאמר לקוח הוא בדי ואין השטר בידך אלא כדי שלא תאמר לך חשבון השנים כמה היו מכל מקום עיקר השטר בשבילי נכתב שני"ן כן יש קול בשמסכתא הוא חלף אע"פ שהשטר בידך ולשון שני פר"ח זה לשונו יש לומר ששטרך בשטרך בזמן כך וכך שכתתי חלרו של פלוני עשר שנים שנת ב' דיערים י' דיערים בכל שנה ואמר ה' שנים טוען השוכר ואמר למשכיר נקיטת שכירות חמש שנים כו' ואשקינא דהשוכר נאמן ובשבועה ומסכתא כי האי פירושה בתראה ע"ל ולשון זה נראה עיקר חדא דבמחמת השוכר האומר שפרע השכירות איידי נמי לעיל מיניה בסמוך ומשמע דבהכי נמי איידי (ד) ועוד דהשתא יחא טפי מה שאמר במסקנא שלא נעשה השטר לגבינא אלא כדי שלא יחזיק השוכר לפני זה השטר וישנו צד המשכיר: **שואל** אדם בטובו - בערוך בערך שואל מפרש בטובו בטובה שמחזיק השואל להמשיך יכול השואל להשתמש לעולם בכליו של משאל ואין נראה: **פרדיסי** רפיק ביה כל פרדיסי דלית ליה. ו"ל דאמר בריש המוכר את הבית (ב"ב דף ס"א: וש"ל ד"ה ארעמא) ארעמא תרתי משמע ואין לומר דהסס נמי אי אמר ארעמי הוה משמע כולוהו כמו פרדיסי דהא אמר הסס בסוף פרק (דף ס"ט:) דיקלי יהיב ליה תרי דיקלי ותו לא וי"ל דהיינו דוקא גבי מכר דאין לנו לומר שמכר כל קרקעותיו אלא הפחות אבל בשאלה אינו מקפיד דמשאל לכל לרכוס) ועוד י"ל דהסס יד לוקח על התחטותה שהמוכר מוחזק והכל יד המשאל על התחטותה שהשואל מוחזק וכ"ת לא מקרי שואל מוחזק כיון שסופו להחזיר ואין נשאר בידו כדאמר לעיל קרקע בחוקה בעליה עומדת ואפי' בסוף חרש לא גמי דרוקא קרקע שאין חרש להלניע לשמחו מיד בעלה חולין בחד חוקה קמא אבל במטלטלין חולין בחד מחן דחופס השתא הוה דליכא חוקה קרקע כגדה:

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

הדרן עלך השואל
המקבל שדה מחבירו 'מקום שנהגו להצור יחצור, לעקור יעקור, לחרוש (ה) אחריו יחריש, הכל במנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בחבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות

קב א ב מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב ג מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב ד מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב ה מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב ו מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב ז מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב ח מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב ט מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב י מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב י"א מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב י"ב מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב י"ג מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב י"ד מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב י"ה מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב י"ו מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב י"ז מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

קב י"ח מ"י פ"א מהל' שכירות הל' א סמך ע"ש 5 פ"ט ח"מ סי' פט סעיף ב ופ"ט ג:

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

Kull
מכיר שכירות
טלר שכירות
ואת כהן וטלר
אח"כ נהנה

